

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. Section: Social Sciences
ISBN: 978-606-8624-17-4

GLOBALIZATION OF FINANCIAL MARKETS AND THE CROSS-BORDER INSOLVENCY OF THE CREDIT INSTITUTIONS

Viorel Găină, Prof., PhD; Andra Maria Găină, Assist. Prof., PhD
University of Craiova

Abstract: The economy as a system of activities includes the real economy (goods and services) and the financial economy (money and financial assets), in any economy existing the real market and the financial market.

The financial market is a system of mechanisms, institutions and relations arising on the basis of supply and demand between those with capital deficit and those with capital surplus and mediated by professional intermediaries, which have as their object the exchange and the circulation of financial assets and which are governed by specific rules.

The real market and the financial market are integrated in a system in whose center stands the enterprise organized as a joint stock company that interacts with the other components of the economic environment.

The financial market has a cross-border dimension, in which the credit institutions are representative actors. The bankruptcy of the credit institutions in cross-border insolvency has certain features, due to the globalization of the international private law relations.

The responsible law court, the syndic judge and other participants in the procedure operate within a special settlement framework.

Keywords: globalization, international financial market, cross-border insolvency, bankruptcy of the credit institution

Abstract: Economia ca sistem de activități cuprinde economia reală (de bunuri și servicii) și economia financiară (a banilor și a activelor financiare), existând în cadrul oricărei economii piața reală și piața financiară.

Piața financiară este un sistem de mecanisme, instituții, precum și de relații născute pe bază de cerere și ofertă între cei cu deficit de capital și cei cu excedent de capital și mijlocite de intermediari specializați, care au ca obiect schimbul și circulația de active financiare și care sunt guvernate de reguli specifice.

Piața reală și piața financiară sunt integrate într-un sistem în centrul căruia se află întreprinderea organizată ca societate pe acțiuni, care interacționează cu celelalte componente ale mediului economic.

Piața financiară are o dimensiune transfrontalieră, în care instituțiile de credit sunt actori reprezentativi. Falimentul instituțiilor de credit în cadrul insolvenței transfrontaliere are anumite particularități, determinate de globalizarea raporturilor de drept internațional privat.

Tribunalul competent, judecătorul sindic și ceilalți participanți la procedură operează într-un cadru special de reglementare.

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
 ISBN: 978-606-8624-17-4

Keywords: globalizare, piață financiară internațională, insolvență transfrontalieră, faliment instituții de credit.

I. GLOBALIZAREA PIEȚELOR FINANCIARE, VULNERABILITATEA FINANCIARĂ ȘI INSOLVENȚA TRANSFRONTALIERĂ

1. Ce sunt piețele financiare?

a. Geneza și evoluția piețelor financiare

Piețele financiare își au geneza în perioada antică, atunci când în cadrul operațiunilor de schimb a fost folosită moneda „lydiens” (după Lidia, una din regiunile Asiei Mici). Prima societate financiară¹ (societates publicorum) a fost înființată de romanii denumiți publicans. Ea a avut ca obiect de activitate vânzarea și cumpărarea de acțiuni. În jurul anului 1000, comercianții și marinarii din Veneția au înființat o piață temporară de schimb, care a avut particularitățile unei piețe financiare.

Mai târziu, peste două secole, orașul Genoa a fost gazda unui centru comercial în care se făceau operațiuni de acordare de împrumuturi, care erau garantate prin fonduri colectate din taxe.

Alte centre financiare mai puternice decât cele de până acum au apărut în secolul al XVI-lea la Paris, Londa și Amsterdam.

Prima bursa² în care s-au tranzacționat tratele (cambiile) și monedele (valutele) a apărut în anul 1531 la Anvers.

În anul 1565 apare la Londra Royal Exchange, iar în anul 1692 London Stock Exchange.

În Rusia se înființează în anul 1702 la Petersburg de asemenea o bursă.

Evoluția piețelor financiare a fost marcată în anul 1792 de înființarea New York Stock Exchange (Bursa de Valori din New York), care avea să devină prima din domeniu.

După anul 1990, în contextul globalizării, piețele financiare au cunoscut o dezvoltare continuă și au devenit adevărați vectori ai dezvoltării economice.

b. Ce este piața financiară?

Piața financiară este un sistem de mecanisme, instituții, precum și de relații născute pe bază de cerere și ofertă între cei cu deficit de capital și cei cu excedent de capital și mijlocite prin intermediari specializați, care au ca obiect schimbul și circulația de active financiare și care sunt guvernate de reguli specifice³.

Conceptul de piață financiară are o dimensiune care exprimă raportul sistem-subsistem și care cuprinde structural un ansamblu de piețe precum piața de capital, piața de depozite, piața

¹D.G. Badea, L.E. Novac, *International Trade and Finance*, Ed. Economică, București, 2005, p.86

²P.V. Ungureanu, *Bănci, burse și profit pe piața financiară. Instituții și fonduri financiare*, Ed. Dacia, Cluj Napoca, 2007, p.167

³G. Anghelache, *Piața de capital. Caracteristici. Evoluții. Tranzacții.*, Ed. Economică, București, 2004, p.14; ³D.G. Badea, L.E. Novac, *op.cit.*, București, 2005, p.86

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
 ISBN: 978-606-8624-17-4

monetară, piața bancară, piața asigurărilor, piața ipotecară, în cadrul cărora se negociază active financiare în cadrul unor relații și mecanisme specifice.

Piața financiară internațională a fost denumită și piață fără patrie, anonimă și instabilă și controlată indirect la nivelul piețelor naționale pe baza unor criterii naționale specifice⁴.

c. Poziția pieței financiare în economie

Economia are caracter dual și ca sistem de activități cuprinde economia reală (de bunuri și servicii) și economia financiară (a banilor și a activelor financiare).

În cadrul oricărei economii există piața reală, care este un schimb de active reale formate din bunuri corporale și necorporale și piața financiară, care este un mecanism prin intermediul căruia se tranzacționează active financiare.

Piața reală și piața financiară sunt integrate într-un sistem care are în centru întreprinderea, care este organizată ca societate pe acțiuni și care interacționează cu alte componente ale mediului economic⁵.

Întreprinderea oferă propriile produse și servicii către piața reală și primește de la aceasta încasări și stimuli și informații. Conexiunea întreprinderii cu piața financiară există în diferite situații, cum sunt mărirea de capital sau operațiunile de pe piața secundară. Operațiunile de pe piața bursieră pot determina modificări în structura acționariatului întreprinderii și în consecință pot influența procesul decizional al întreprinderii.

d. Actorii pieței financiare

Actorii pieței financiare, organizați ca persoane fizice ori persoane juridice, constituie „sistemul nervos” al pieței financiare.

Sfera actorilor⁶ pieței financiare cuprinde o diversitate de participanți precum: agenții economici; instituțiile de credit; instituțiile publice financiare ale statului; persoanele fizice ca investitori și consumatori; Banca Centrală.

Actorii pieței financiare sunt organizați în forme specifice, corespunzător reglementărilor din domeniul respectiv.

Instituțiile de credit, ca participanți pe piața financiară sunt organizați în forma societăților comerciale pe acțiuni. Obiectul lor de activitate constă în acordarea de credite, transfer de valute sau intermedierea de valori mobiliare sau prestarea de servicii de intermediere.

2. Globalizarea financiară

a. Ce este globalizarea financiară?

Domaniul economic în care globalizarea a avut o dinamică ridicată a fost cel al piețelor financiare.

Schimburile financiare și integrarea piețelor financiare s-au dezvoltat mult mai repede decât comerțul cu mărfuri.

⁴V. Stoica, A.I. Gruia, *Piețe de capital și produse bursiere*, Ed. Univeritaria, București, p.42

⁵O. Stoica, *Mecanisme și instituții ale pieței de capital. Piețe de capital emergente*, Ed. Economică, București, 2004, p.15

⁶D.G. Badea, L.E. Novac, *op.cit.*, 2005, p.96; L.Badea, F. Mocanu, *Piețe de capital. Analiza și gestiunea plasamentelor financiare*, Ed. Economică, București, 2007, p. 16

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
 ISBN: 978-606-8624-17-4

Globalizarea financiară a fost facilitată și favorizată de inovațiile din domeniul tehnologic (informatică și telecomunicații) și din domeniul financiar (inovațiile financiare).

Piețele financiare ale lumii au fost reunite prin telecomunicații și informatică și s-a creat un sistem de informare, acces și facilitare a tranzacțiilor din oricare punct al lumii unde există un terminal.

Persoanele fizice și cele juridice pot fi informate asupra fluctuațiilor prețurilor piețelor și pot executa operațiuni în oricare dintre acestea.

După anii 1970 au apărut pe piețele financiare inovații financiare diversificate, cum sunt: propuneri de împrumuturi în devize și rate ale dobânzii variabile în concordanță cu evoluția pieței, produsele derivate cu acoperirea riscului de dobândă și a riscului valutar (contractele futures; opțiunile; contractele swap), valorile mobiliare (euroobligațiunile; euroactivele; certificatele de depozit).

Fluxurile de investiții străine globale au crescut, ajungând la 1780 miliarde dolari.

Fuziunile și achizițiile au ajuns la un volum total de peste 4280 miliarde dolari.

Globalizarea financiară este un proces de adâncire și de interconectare la scară globală, transfrontalieră, a relațiilor financiare internaționale, în scopul creșterii și dezvoltării economice.

b. Corporațiile transnaționale, promotori ai globalizării financiare

Corporația transnațională este acea formă de organizare a unei entități economice care cuprinde o societate mamă, situată într-un anumit stat, precum și structurile exogene, transfrontaliere ale acesteia (filiale; sucursale; reprezentanțe), care desfășoară o activitate economică integrațională, susținută de un fond de resurse materiale, financiare și umane și care promovează⁷ valori proprii la scară globală.

Poziția companiilor transnaționale în economia globală este apreciată diferit. Există opinii care le consideră forțe pozitive pentru dezvoltarea economică, dar și opinii care susțin că acestea sunt mai presus de lege și exploatează întreaga lume.

Bune sau rele, corporațiile transnaționale sunt o realitate economică și prin intermediul lor se înfăptuiește globalizarea, care la rândul ei le potențează dezvoltare rapidă⁸. Corporațiile transnaționale au făcut transferul de tehnologie de la țările avansate către țările în curs de dezvoltare, au stimulat creșterea economică și au contribuit la scăderea inflației și a ratei dobânzilor și au creat locuri de muncă.

Impactul corporațiilor transnaționale asupra economiei este evident: două treimi din comerțul mondial se derulează de primele 500 de corporații transnaționale; veniturile primelor 200 de corporații transnaționale echivalează cu 31,2% din PIB-ul mondial; 90% din licențele tehnologice de la scară mondială sunt deținute de corporațiile transnaționale; valoarea cumulată

⁷J.E. Stiglitz, *Mecanismele globalizării*, Ed. Polirom, București, 2008, p.168; R. Gilpin, *Economia mondială a secolului XXI. Provocarea capitalismului global*, Ed. Polirom, București, 2004, p. 127; L. Voinea, *Corporațiile transnaționale și capitalismul global*, Ed. Polirom, Iași, 2007, p. 15

⁸Guillermo de la Dehesa, *Învingători și învinși în globalizare*, Ed. Historia, București, 2007, p.130

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
 ISBN: 978-606-8624-17-4

a activelor celor mai mari 100 de companii transnaționale este de 8000 miliarde dolari, din care jumătate sunt active în străinătate.

3. Globalizarea financiară, crizele financiare și insolvența transfrontalieră a instituțiilor de credit

Liberalizarea piețelor financiare pe fondul ideologiei neoliberale a accentuat concurența și a permis o mai bună circulație a valorilor pe piața globală.

Globalizarea financiară a facilitat mobilizarea capitalurilor și competiția în sectoarele financiare naționale, dar a și expus și sancționat dificultățile economice și a permis transmiterea distorsiunilor financiare cu o viteză mai mare. Șocurile s-au propagat și au afectat și alte economii decât în cele în care s-au produs distorsiunile cu consecința facilitării răspândirii crizelor.

Globalizarea financiară crește posibilitatea⁹ crizelor economico-financiare și este făcută uneori responsabilă¹⁰ de apariția acestora, chiar dacă nu este socotită cauza tuturor relelor.

Cel mai apropiat exemplu îl constituie criza financiară din anul 2008, care a debutat la data de 15 septembrie prin căderea Băncii de Investiții Lehman Brothers. Cauzele¹¹ care au generat criza menționată au fost următoarele: politicile economice deficitare sau neadecvate; dereglementarea, reglementarea insuficientă sau lipsa de reglementare pe fondul liberalizării piețelor financiare; financiarizarea economiei internaționale și excesul de fonduri disponibile în economia internațională; promovarea modelului de creștere economică bazată pe consum; baloanele speculative de pe piețele financiare.

Pe fondul creșterii interdependențelor între economii generate de globalizarea financiară apare fenomenul de contagiune, care poate degenera în risc sistemic și în determinarea falimentului economic.

La data de 7 septembrie 2008, două mari instituții de credit ipotecar din SUA, Fanny Mae (Federal National Mortgage Association) și Freddie Mac (Federal Home Loan Mortgage Corporation) au intrat sub control guvernamental pentru a fi salvate de la faliment, datorită crizei financiare care se declanșase.

Lehman Brothers, una dintre cele mai mari bănci de investiții din SUA solicita la data de 14 septembrie intrarea în faliment, deoarece nu a primit ajutor financiar de la FED. Banca de investiții Merrill Lynch a fost preluată în aceeași zi de Bank of America.

⁹Idem, p.205

¹⁰Idem, p.112

¹¹P.Krugman, *Întoarcerea economiei declinului și criza din 2008*, Ed. Publica, București, 2009, p. 190; L. Voinea, *Corporațiile transnaționale și capitalismul global*, Ed. Polirom, Iași, 2007, p. 35; D. Dăianu, *Capitalismul încotro? Criza economică, mersul ideilor, instituții*, Ed. Polirom, Iași, 2009, p. 136; A. Bal, *Opinii privind cauzele crizei financiare actuale*, The Romanian Economic Journal, Year XII, nr.31 (1)/2009, p.8 și următoarele; J. Crotty, G. Epstein, *Proposals for Effectively Regulating the US Financial System to Avoid Yet another Meltdown*, Political Research Institute (PERI), University of Massachusetts Amherst, Workingpaper Series, no.181, p.3-6; D. Dăianu, R. Vrâncănu, *Frontiere etice ale capitalismului*, Ed. Polirom, Iași, 2006, p.255; O. Rujan, R. Țarțavelea, *Criza economică globală. Cauze și consecințe*, Tribuna Economică, nr.21/2009, p. 84; D.D. Chirișescu, L.P. Duduială, M. Vasilescu, *Mai mult decât o criză financiară!*, Tribuna Economică, nr.4/2009, p. 86; D. Sornette, R. Woodard, *Financial Bubbles, Real Estate Bubbles, Derivative Bubbles, and the Financial and Economic Crisis*, in Swiss Finance Institute Research Paper Series, no. 09-15, p.2

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
 ISBN: 978-606-8624-17-4

Cum marile instituții de credit sunt conectate la sistemul financiar global și cum crizele sunt într-o permanentă contagiune datorită globalizării, insolvența transfrontalieră nu poate decât să „bată la ușă” și chiar mai mult să intre în casă și să treacă la „demolare”, dacă nu mai pot fi luate măsuri de salvare. Falimentul poate opera transfrontalier, fără nicio rezervă.

În concluzie, liberalizarea financiară, crizele recurente și contagioase și insolvența transfrontalieră sunt în conexiune și au totuși și un numitor comun: globalizarea. Falimentul instituțiilor de credit în cadrul insolvenței transfrontaliere necesită datorită dimensiunii sale transfrontaliere un tratament juridic specific.

II. FALIMENTUL INSTITUȚIILOR DE CREDIT ÎN CADRUL INSOLVENȚEI TRANSFRONTALIERE

1. Legea aplicabilă falimentului deschis asupra unei instituții de credit autorizată în România cu sucursale stabilite în alte state membre ale UE

Procedura falimentului deschisă în România unei instituții de credit cu sucursale în alte state membre ale UE este guvernată de legea română¹² în materie (Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență).

Aplicarea procedurii falimentului reglementată de legea română¹³ se face inclusiv cu privire la: regimul bunurilor care fac obiectul procedurii falimentului; contractele în derulare; condițiile de compensare legală; declararea, verificarea și delimitarea creanțelor; distribuirea veniturilor; închiderea procedurii; costurile și cheltuielile procedurii.

Sunt exceptate¹⁴ de la regulile generale următoarele: exercitarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra unor instrumente financiare care sunt înregistrate într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat, ținut sau localizat într-un stat membru, care va fi guvernată de legea statului membru respectiv; contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață reglementată care sunt guvernate de legea aplicabilă contractelor respective; compensarea contractuală și acordurile de compensare bilaterală (netting) cărora li se aplică legea care le guvernează.

2. Competența materială și teritorială privind aplicarea procedurii falimentului instituțiilor de credit

Aplicarea procedurii falimentului unei instituții de credit persoană juridică română cu sucursale stabilite în alte state membre ale UE este de competența¹⁵ tribunalului în circumscripția căruia se află sediul social al acesteia. Aceasta este singura¹⁶ autoritate împuternicită să decidă asupra procedurii respective.

3. Informarea autorităților din statele membre

Autoritățile din statele gazdă membre ale UE trebuie să fie informate de îndată de tribunal, asupra deciziei de a deschide procedura falimentului instituțiilor de credit precum și

¹² Art. 313 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

¹³ Art. 313 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

¹⁴ Art. 313 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

¹⁵ R. Bufan și alții, *Tratat practic de insolvență*, Ed. Hamangiu, București, 2014, p.931

¹⁶ Art. 312 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
 ISBN: 978-606-8624-17-4

cu privire la efectele pe care le poate avea o asemenea procedură¹⁷. Informarea se face prin intermediul Băncii Naționale a României. Când informarea nu este posibil a fi făcută înainte de adoptarea deciziei de deschidere, atunci aceasta trebuie făcută imediat după aceea.

Exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorului sindic nu poate fi afectată de cele menționate anterior.

4. Publicitatea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului instituției de credit

Hotărârea de deschidere a procedurii insolvenței instituției de credit se publică¹⁸ în extras prin grija judecătorului sindic în Jurnalul Oficial al UE și în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă.

Extrasul care se publică trebuie să cuprindă: obiectul și temeiul juridic al hotărârii; termenul de introducere a apelului, inclusiv cu data la care acesta expiră; adresa instanței competente pentru apel. Redactarea extrasului care se publică trebuie făcută în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statelor membre în cauză.

Procedura falimentului se aplică¹⁹ indiferent de realizarea publicității menționate și produce efecte depline asupra creditorilor²⁰, deoarece aceștia nu sunt afectați, deoarece lichidatorul judiciar are obligația de a-i informa individual pe creditorii cunoscuți cu sediul ori domiciliul în statele membre.

5. Înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii față de o instituție de credit

Dreptul de a solicita înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului față de o instituție de credit aparține judecătorului sindic²¹. Înregistrarea se solicită a fi făcută în registrul comerțului și în orice alt registru public ținut în celelalte state membre. Cheltuielile de înregistrare sunt considerate cheltuieli ale procedurii.

6. Competențele speciale ale lichidatorului judiciar

În baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței, lichidatorul judiciar poate acționa fără vreo altă formalitate pe teritoriul statelor membre gazdă.

El va putea să exercite toate competențele pe care le are potrivit legii române. În exercitarea competențelor sale poate fi sprijinit de alte persoane numite să îl reprezinte. Lichidatorul judiciar va respecta legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează.

7. Informarea creditorilor cunoscuți

Lichidatorul judiciar va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au sediul ori domiciliul în celelalte state membre. Notificarea creditorilor trebuie făcută în scris²² și trebuie să se refere²³ la termenele limită, sancțiunile pentru nerespectarea termenelor și la creanțele preferențiale.

¹⁷ Art. 312 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

¹⁸ Art. 314 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

¹⁹ Art. 314 (3) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

²⁰ Art. 318 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

²¹ Art. 315 din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

²² N. Țăndăreanu, *Codul insolvenței adnotat. Noutati, examinari comparative și note explicative*, Ed. Universul Juridic, București, 2014, p. 398

²³ S.D. Cărpneru, M.A. Hotca, V. Nemeș, *Codul insolvenței comentat*, Ed. Universul Juridic, București, 2014, p.700

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. Section: Social Sciences
 ISBN: 978-606-8624-17-4

8. Declararea creanțelor

Creditorii instituției de credit au dreptul să-și declare creanțele și să formuleze observații privind creanțele lor. Declarația²⁴ de creanță se redactează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale aceluia stat membru, dar cu mențiunea în limba română. Ele vor fi însoțite de copii de pe actele doveditoare și va indica natura creanței, data la care a luat naștere, valoarea, cauza de preferință, dacă există și alte drepturi, precum și care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite drepturi de preferință.

9. Aplicarea măsurilor de reorganizare ori de lichidare

Luarea unor măsuri de reorganizare sau de lichidare este de competența autorităților administrative sau judiciare ale statului membru de origine. Legea care guvernează o asemenea măsură este legea statului de origine²⁵.

10. Informarea asupra deschiderii reorganizării ori falimentului

Banca Națională a României va informa de îndată, după primirea notificării de la autoritate a statului de origine despre decizia de deschidere a reorganizării sau a falimentului. Informarea²⁶ se face prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a a deciziei. Aceasta se comunică și oficiului registrului comerțului la care sucursala instituției de credit este înregistrată pentru efectuarea mențiunilor corespunzătoare.

Comunicarea²⁷ se transmite în vederea publicării și la două ziare de circulație națională din România.

11. Persoanele împuternicite să aplice măsurile de reorganizare ori de faliment

Administratorul judiciar ori lichidatorul judiciar ca persoane împuternicite să aplice²⁸ măsurile dispuse de autoritățile statului membru de origine pot acționa pe teritoriul României fără vreo formalitate în baza unor copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de respectiva autoritate, însoțită de o traducere în limba română. Ele pot exercita toate competențele care le revin potrivit legislației statului membru de origine. Persoanele împuternicite pot să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României și care să acorde asistență creditorilor pe perioada aplicării măsurilor respective²⁹.

12. Informarea de către BNR privind reorganizarea și falimentul deschise într-un stat membru UE asupra unei instituții de credit cu sediul în acesta și cu sucursale în România ori alte state membre

Când instituția de credit are sediul în alt stat decât un stat membru dar are sucursale în România, Banca Națională a României trebuie să informeze³⁰ fără întârziere asupra măsurilor de reorganizare sau faliment autoritățile din statele membre gazdă.

²⁴ Art. 319 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

²⁵ Art. 320 -321 din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

²⁶ R. Bufan și alții, *op.cit.*, 2014, p.943

²⁷ Art. 321 (4) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

²⁸ R. Bufan și alții, *op.cit.*, 2014, p.943

²⁹ Art. 321 (2) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

³⁰ Art. 322 (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
 ISBN: 978-606-8624-17-4

Informarea se va face imediat după ce BNR a retras autorizația de funcționare a sucursalei datorită deschiderii procedurii de lichidare sau de îndată ce a luat cunoștință despre luarea măsurilor de reorganizare privind sucursala. Comunicarea va cuprinde și mențiunea că autorizația de funcționare a sucursalei din România a fost retrasă.

BIBLIOGRAFIE

1. **Anghelache G.**, Piața de capital. Caracteristici. Evoluții. Tranzacții., Ed. Economică, București, 2004;
2. **Badea, D.G., Novac, L.E.**, International Trade and Finance, Ed. Economică, București, 2005;
3. **Badea, L., Mocanu, F.**, Piețe de capital. Analiza și gestiunea plasamentelor financiare, Ed. Economică, București, 2007;
4. **Bal, A.**, Opinii privind cauzele crizei financiare actuale, The Romanian Economic Journal, Year XII, nr.31 (1)/2009;
5. **Bufan, R. și alții**, Tratat practic de insolvență, Ed. Hamangiu, București, 2014;
6. **Cârpenaru, S.D.; Hotca, M.A.; Nemeș, V.**, Codul insolvenței comentat, Ed. Universul Juridic, București, 2014, p.700;
7. **Chirițescu, D.D., Duduială, L.P., Vasilescu, M.**, Mai mult decât o criză financiară!, Tribuna Economică, nr.4/2009;
8. **Crotty, J., Epstein, G.**, Proposals for Effectively Regulating the US Financial System to Avoid Yet another Meltdown, Political Research Institute (PERI), University of Massachusetts Amherst, Workingpaper Series, no.181;
9. **Dăianu, D.**, Capitalismul încotro? Criza economică, mersul ideilor, instituții, Ed. Polirom, Iași, 2009;
10. **Dăianu, D., Vrâncianu, R.**, Frontiere etice ale capitalismului, Ed. Polirom, Iași, 2006;
11. **Gilpin, R.**, Economia mondială a secolului XXI. Provocarea capitalismului global, Ed. Polirom, București, 2004;
12. **Guillermo de la Dehesa**, Învingători și învinși în globalizare, Ed. Historia, București, 2007;
13. **Krugman, P.**, Întoarcerea economiei declinului și criza din 2008, Ed. Publica, București, 2009;
14. **Rujan, O., Țarțavelea, R.**, Criza economică globală. Cauze și consecințe, Tribuna Economică, nr.21/2009;
15. **Sornette, D., Woodard R.**, Financial Bubbles, Real Estate Bubbles, Derivative Bubbles, and the Financial and Economic Crisis, in Swiss Finance Institute Research Paper Series, no. 09-15;
16. **Stiglitz, J.E.**, Mecanismele globalizării, Ed. Polirom, București, 2008;
17. **Stoica V., Gruia, A.I.**, Piețe de capital și produse bursiere, Ed. Univeritaria, București;

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, 2016. *Section: Social Sciences*
ISBN: 978-606-8624-17-4

18. **Stoica, O.**, Mecanisme și instituții ale pieței de capital. Piețe de capital emergente, Ed. Economică, București, 2004;
19. **Țăndăreanu, N.**, Codul insolvenței adnotat. Noutăți, examinări comparative și note explicative, Ed. Universul Juridic, București, 2014, p. 398
20. **Ungureanu, P.V.**, Bănci, burse și profit pe piața financiară. Instituții și fonduri financiare, Ed. Dacia, Cluj Napoca, 2007;
21. **Voinea, L.**, Corporațiile transnaționale și capitalismul global, Ed. Polirom, Iași, 2007.

***Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență